

այնանից, որովհետեւ պատահում է,
մեծ կապալառուն կամ Թիֆլիսից դու

է իրենու և կամ չէ բարեհաճում մշա-
ներին խելոյն առ իրենց վարձը և
մասին եա եկող մշակներէ զըշտա-
բանք են պատմում: Զլիտնք, ի
ինչ տեսի խնամաճրի տէր են կապ-
լառուները և կառավարիչները և ի
ինչն բանաւորներին բանելու տողը չ
հասուցանում իրենց արգար թրտն
վարձը. միթէ նրա համար, որ մշա-
նք են իրենց գէնը կաշեղանները:

Թիֆլիսի պատ-հեռագրատան մ
տասցուած են պատ-հեռագրական հա
տատու ինժեների միջոցով գրամ լիդ
դերուն վերադրեալ նոր կանոնին
տպագրուած: Ելք կանոնները վաճառ

Ինչպես յայտնի է թիֆլիսի մօտ գտնուող Օրբողանա գիւղում գայլաթիւնի մի գաղթեւ լիբերաճատիկ յանց գործնէրի համար՝ Ներկայումս այդ գաղթեւում պահոււմ են 26 երեխան՝ մինչև 17 տարեկան: Երաւից զբոյժ լալալ, այգեկործութիւն և արհեստան են սովորեցնում:

Մի և՛ հայտանի փողոցում Հանրապետական
նր Ձե 57 տան պատից հարձակ
տային արկղը հարձակ է միջին
լր նամակներն անայտագրած են: Այ
տարբերակի պողր համ զորներն ա
լայտ են:

Քեան օգտին մի պահանջեա սեղ-
ունեցաւ, բաւական չափը եկամտա տա-
լով բնկերութեան օգտին:

—

Փետրուարի 7-ին Թիֆլիսի ճանա-
պահան դատարանում եղանակուած է
«Արագազեան» լրագրի խմբագրի Արզա-
նով՝ Վահանիստեանին եւ իրա աշխատակի-
ցի Արզազեանի ֆամիլանի գործը, որոնք մի-
շարքիս ֆամիլանի գործը, որոնք մի-
շարքիս են Հուլիսի գիւղի տան-
աւոր Սիմօն Պառտեանեանին կրպարա-
նիս են համար: «Արագազեան» լրագր-
ի 1924 թ. միջանի համարներում Արզա-
նով՝ Վահանիստեան հարգանքներով

[illegible]

առև եղած ժամանակ, դուրս է արև
այն մարդկանց երեխաներին, որոն
իւր թշնամիներն է համարել, և այլն

այլու
Որովհետև մեզազդեցաները չէին եկե-
ղատարան, այլ և նրա համար, որ կոչ-
նակիր չէր եղել յանձնուած Գոռա-
ւանին, գործի քննութիւնը յետ-
ագուցեց:

ՄԵՃ ԿՐՈՒՄ ԵՆ
ԱՆԷՔՍԱՆԻՐԱՊՈԼԻՃ. — Իրաւասունը
քննութեան հաստատութիւնն ստա-

ցուեց: Երկ, ամսոյս 4-ին, հաշտարա
դատարանի գահինձով նորահաստատա
խրուստուններն երզուեցան. սպա վար
չուի՛եան անդամներ ե քաղաքապոլո
ւններով համար նախապահոջ ընտրուե
գարձեալ պ. Նաղիրաձէն: Այդ ընտրու
ի՛խուններն երեի շուսով անդի կունե
նուն:

—Ժանտախտի դեմ միջոցներ ձեռք
անելու համար պ. Նահանգապետից
կարգադրութիւն է ստացուած. ինչպէս
այստիկ է, այդ սարսափելի ախտի զօ-
րացումը թնային մարտութիւնն է. քոյր

— Ժողովուրդը քաղաքին խօսակցություն
ներկեր գլուխ է ամենքին։ Մի առա-
ջում կայծակի արագությամբ քաղ-
աքում առաձուռեց թէ պատերից լեր
թեր են կացրել, որոնք մեջ մանրու-
ման նկարագրված են արժ։ Մեծորս
վարդապետի արարելները, որոնք ար-
դեն ժողովրդին մեծ մասամբ յայտնի է
ին։ Ցաայի է, որ ժողովուրդը այս տե-
սակ միջոցներ է գիտում իւր հոգե-
րակախին ուղղիւմ համար։ Այսպի-
սայի՜ խաղաղութիւնն աւելի կը զօրանայ |
ոչ թէ կը վերանայ։

Վարդաթեան ատենադպիր պ. Ռ. Գալստեանը կարդաց Ընկերութեան 1896 թուականի ելքի և մուտքի հաշիւը, որը ստացաւ լուծում և բաժանուած լինելով ընտրեց անդամներին, աւելորդ ենք համարում այստեղ առաջ բերել: Վարդապետեալ նաև վերատուգող յանձնաժողովի տեղեկագիրը, որից երևեցաւ, որ այդ հաշիւները քննուել և ճիշտ և ճշմարտելի Ապա, ընդհանուր ժողովի պատիւովս արարեալ իմաստովս:

ՈՒԷՐՍՄԵՆԻՐԱԳՈՒԹ. — Իրաւասունը
ընտրութեան հաստատութիւնն ստա-
ցուեց: Երկէ, ամսոյ 4-ին, հաշտարա-
դատարանի գահի՛նձմ նորահաստա-
սութեաններն եզոյնեցան. ապա վար-
չութեանն անդամներն ե քարաբազմը
ընտրուին համար նախապահող ընտրու-
նքաբձնայ պ. նաղիդմաձին: Այդ ընտրու-
թիւններն երկի շուսայ անդի կունե-
նան:

— Ժանտախտի դէմ միջոցներն ձեռ-
նանիւ համար պ. նահանգապետիկ
կարգադրութիւն է ստացուած. ինչպէս
դայանք է, այդ սարսափելի ականի ոտ-
նաքան թշնամիկ մատուցիւնն է. ուս-

Ամեն քայլափոխում հանդիպում ենք
ամեն հասակի մարդկանց, այս թէ՛ կին,
որոնք սոված փորով, պատաստած
հագուստով, ոտաբորիկ-ընկած փողոց-
ների ողորմություն մուրալով են անց-
կացնում իրենց և՛ օրերը։ Խօսքս, ի
հարկէ, դալժափանների մասին չէ, այլ
սեղանցի ու բնիկ այն աղքատների
և թշուառների մասին, որոնք թիրօ օր
օրի վրայ աւելանում է մեզ մօտ։ Բացի
այս, որքան ընտանիքներ կան, որոնք
ծայրայեղ չափորութեան մէջ դանուկ-
լով հանդերձ ամօթխածութիւնից քաշ-
ւում են մուրալս... Մեծ պարարն է
արդեօք հոգալ այս ողորմելիների մա-
սին։

Մենք գիտենք ազատ, անհոգ կերպով
ապրել, ճօխ սեղաններ պատրաստել,
բազմասանակ կերակուրներով փորենքս
լցնել, վերջին մօղայով հագնուել, կառ-
քերով գրօսանքներ կատարել, կուրնե-
րում դիշեր-ցերեկ թալիթ խաղալ և ա-
մեն մի շաշալութեան համար անխնայ
կերպով փողեր ծախսել։ Բայց հենց
որ քանն եկա չունեորներն ու անտէր
հրահողներն վիճակը փորք ի շատ և՛
պահովելու խնդրին, - երկու աչքով կու-
րանում ենք, զրպաններս ամրացնում,
սրաներիս մէջ խցճի ձայնը խնդում
ու մեզ դիմողներին մի կերպ պլլանե-
րիցս ռադ անումս։ Անա թէ ինչպէս
ենք մենք վերաբերում դէպի մեր լիբ-
շուառ, կտոր հացի կարօտ եղբայրներին։

Հատ տարիներ առաջ, չեմ իմանում
բարի բուպէի ապականութեան տակ,
դանձակեցիները մի գեղցեցիկ միտք յը-
ղացան և ուզեցին հրմեկ աղքատանոց,
որի հետ ժողովեցին մի պատկանելի
գումար—աասն հազար բուրլի։ Դժբաղ-
դարաբ, այս գեղցեցիկ միտքը ինչ ինչ
հանգամանքների շնորհիւ, անիրագոր-
ծելի մնաց ու, հեռեկանով Քրիստոսի
այն իմաստուն բարոյներն թէ՛ շնոր գանձ
էր դէբ այնպէս տեղ - ուր ոչ յեց ա-
պականի և այլն... - մեր խնդը դան-
ձակեցիներն յիշեալ գումարն գրին մի
բանկում և այնպէս էլ լռեցին... Այսպէս
ուրեմի, բաւական է որ մեր փողերն
ապահով տեղ են, ուր գուցէ պեցեք
չեն ապականում նրանոց - թող Գանձա-
կի ողբառ թշուառներն ու անտէր հի-
ւանդներն իմանան այս ու միթիթա-
րուն... Սրանից լսւ ապացայտ մեր
անաբարբքութեան. համեցէ ինքներդ
գտտեցէք։

Նորաշէնցի

ԳՐԱՐՈՒՑ ՄԻՆՉՆԵՐ ԲՈՒՅՈՒՄ

—

Սեպտեմբերի 24-ն էր. աշնանային,
մռայլ, լուլկան երեխայի նմանութիւն
կերպ մի օր, երբ կտաք նոտեցի ճանա-
պարհորդելու։ Գառըք սլացաւ Ուրդահա-
նի խնուղու վրայով։ Երեկոյեան, երբ
արեգակը դէպի իւր մուտքն էր խո-
նարելում, անցայ հանքային ջրով ա-
ռատ ձյաւուղը։ Ձիւնուորական իշխանու-
թիւնն ուշադրութիւն դարձնելով ձյա-
ւուղի տեղի բազմակողմանի յարմարու-
թեան վրայ, նրա կոռնաչաքաղ դու-
տում շինեց և՛ բաւական թուով գեղե-
ցիկ զօրանցիներ, սակայն նրա օգտա-
ւետ հանքային ջուրը տակաւին անու-
շադրութեան է մատնուած։ Այնուամե-
նային, այդ ջրի զօրութիւնն ամառ
ժամանակ շատերին ձգում է դէպի ի-
րեն, բայց այնտեղ ապրելու ոչ մի յար-
մարութիւն չիլինելով, օգուտ չապուց-
գատ, ոմանք նոյն լոկ վնաս է պատ-
ճառում։ Լեռնային ողորպտոյտ խնու-
ղին անցնելով, հետեւեալ առաւօտեան
հասայ Ուրդահան։ Ուրդահանը շինուած
է Քուռ գետի աջ և ձախ ափերին։
Գետը հոսում է քաղաքի միջից այնպէս
զանգաղ, որ կարծես լին լինի։ Քաղա-
քը միայնողը տակաւին փայտեայ, տաճ-
կական կառավարութեան ժամանակ
շինուած մի հին կառուղ է։ Ինչպէս
խոցի, մօտ ապակապում դրան պէտք է
փոխարինէ երկաթէ օրինաւոր մի կա-

